

Pe Shajjad l-am cunoscut în urmă cu un an. Am fost surprinsă să văd câtă pasiune pune în ceea ce face și câtă determinare are pentru a produce o schimbare în societatea românească. În interviul acordat CSR Romania, el vorbește despre munca sa cu voluntarii Little People Romania, dar și despre experiența acumulată în relația companie-ONG.

Împreună cu soția ta, Katie, ai înființat acum 14 ani Little People Romania, un ONG care sprijină pacienții ce suferă de cancer și familiile acestora. Ce v-a motivat să inițiați acest proiect în România, țară diferită de cea în care ați crescut?

Am venit pentru prima dată în România la începutul anilor 1990, la câteva luni după revoluție, cu ajutoare umanitare, și nu plănuiam să rămân mai mult de 2 săptămâni... ei bine, sunt încă aici! M-am îndrăgostit de România, iar văzând nevoile sociale m-am simțit obligat să rămân și să ajut. Katie lucra pe post de coordonator de proiect pentru un ONG în București. Împărtășeam aceeași pasiune pentru România. Am plecat în 1992 pentru a ajuta în timpul crizei umanitare datorate războiului din fosta Iugoslavie și atunci am înființat Little People. Războiul era extrem de complex și munca noastră se axa pe nevoile psiho-sociale din ce în ce mai sporite ale refugiaților și ale familiilor acestora. După ce tratatul de pace de la Dayton a intrat în vigoare, am simțit că era timpul să o luăm din loc. Amândoi am simțit că activitățile pe care le-am dezvoltat în Iugoslavia pot fi implementate și în România, așa că în anul 1996 ne-am întors aici. Ne-am stabilit cartierul general la Cluj. După primele vizite în spitale, programele noastre s-au bucurat de un efect imediat. Pe lângă lansarea programului nostru pentru copiii care suferă de cancer, am început să lucrăm cu copii orfani, și cu micuți care suferă de probleme auditive și alte deficiențe.

Little People Romania s-a extins foarte mult în țară și a dobândit destul de multă vizibilitate în ultimii ani. Totuși, știu că majoritatea oamenilor cu care lucrați sunt voluntari. Care crezi că este elementul care îi unește pe oameni într-un asemenea proiect?

Contribuția voluntarilor pentru Little People este neprețuită. Am oferit posibilități de voluntariat încă de la început și voluntarii reprezintă marea parte a personalului nostru. Voluntarii noștri vin din diverse domenii: studenți, profesioniști, câțiva sunt artiști, câțiva sportivi, iar alții sunt beneficiari ai proiectelor noastre. Oferim tot timpul sprijin și training. În fiecare zi voluntarii noștri lucrează în spitale în toată România (Iași - Cluj - București - Timiș). Ei îndeplinesc sarcini specifice care au un impact profund asupra vieților copiilor cu care lucrează. Rapoartele sunt scrise zilnic, astfel că putem determina progresul pentru fiecare secție, identifica orice nevoie și oferi feedback direct, atunci când acesta este necesar. Operațiunile sunt extrem de profesioniste și funcționează! Voluntarii simt că fac parte dintr-un demers special și că munca lor este apreciată de beneficiarii pe care îi deservesc. Ca să vă faceți o impresie despre ecoul muncii noastre, vă rog să vă uitați pe pagina de Facebook Little People!

RITTO, eveniment pe care îl organizăm în parteneriat cu comitetul Paralimpic național și grupul E.ON (ca sponsor principal) este cel mai mare eveniment de voluntariat care are loc anual în România. Timp de 4 ani la rând, voluntarii au fost votați drept cei mai buni din lume de către IPC.

RITTO este un eveniment sportiv pentru persoanele cu handicap și este cel mai mare de acest tip din Europa Centrală și de Est. Atletii vin din peste 35 de țări diferite, Marea Britanie-Germania-Spania-Brazilia-Japonia etc și au votat RITTO ca fiind turneul cel mai bine organizat și cel mai prietenos la nivel global. Asta se datorează celor peste 700 de voluntari care fac totul, de la a se ocupa de curățenie, până la a avea grijă de mâncare, a strânge fonduri pentru eveniment, a se îngriji de jucători și arbitri, iar lista continuă. Asta dovedește că tineretul român poate da dovadă de spirit de lider în acțiunile sale și ne face să fim foarte mândri de tinerii români și de realizările lor, dacă le oferim doar un pic de sprijin și direcție.

Care sunt cele mai mari probleme cu care v-ați confruntat până acum în încercările de a convinge companiile să vă ofere sprijinul lor?

Credem că activitățile de CSR ajută mai ales la anularea decalajelor sociale, iar în contextul crizei actuale există o nevoie și mai mare pentru ajutorarea sectorului social. Asigurarea unui sprijin eficient psiho-social pentru copii, adolescenți și tineri care luptă cu cancerul era elementul lipsă din acest peisaj în România. Programele noastre funcționează, salvează vieți și creează schimbarea care este atât de necesară în România (nu numai într-un singur oraș). După cum vă va spune orice tânăr supraviețuitor al cancerului, de multe ori programul nostru oferă acel ceva special care îl ajută să reziste.

Totuși ne este foarte greu să îi convingem pe cei cu multe resurse să dăruiască. Nu suntem genul acela de organizație "fotografică"; pe site-urile noastre media nu veți găsi acele poze exagerat de emoționale și câteodată degradante ale unui copil care este supus chimioterapiei. În comparație cu asta, "speranța" este arma cea mai puternică pe care o avem în lupta cu cancerul și acesta este aspectul prezentat publicului general și companiilor când le solicităm finanțare. Poate că abordarea noastră nu este destul de șocantă sau emoțională, dar lucrăm în fiecare zi cu copiii și cu familiile lor și nu ne batem joc de ei doar pentru a obține niște fonduri.

Momentan lucrăm în 5 secții de oncologie, ajungând la 80% dintre toți copiii sub tratament. Organizația noastră are cel mai mare contact cu pacienții din România și acesta va crește până la 100% până la sfârșitul anului. Programele noastre stabilesc standarde la nivel internațional. Bazându-ne pe succesele cu comunitatea Temerarii, am fost solicitați să consiliem și alte grupuri de pacienți în Ungaria, Cehia, Australia, Marea Britanie și Canada pentru a-i ajuta să clădească ceva similar. Asociația Europeană a Pacienților de Cancer a ales organizația noastră ca partener principal pentru un viitor program la nivel european pentru tineret. Temerarii este "made in Romania". Este format din tineri români excepționali care își petrec tinerețile luptând cu cancerul. Astăzi, ei joacă un rol foarte important în viața pacienților actuali. Iau pacienții de mână și le spun: "Am fost și eu acolo - putem să înfrângem boala!" Efectul este extraordinar! Lance Armstrong, care este un supraviețuitor faimos al cancerului, a spus că ceea ce facem noi este să dăm un exemplu temerar în lupta contra cancerului! De aceea mă uimește că nu primim fonduri de la organizațiile mari... Oricum, după cum vă va spune oricine care lucrează în acest

domeniu, nu ne putem permite să dăm greș. Așa că, indiferent de ce trebuie să oferim - și aici voluntarii noștri joacă un rol foarte important - vom continua să facem ceea ce ne stă în putință pentru a le oferi copiilor din România cea mai bună îngrijire.

Care a fost cea mai satisfăcătoare experiență pe care ați avut-o până acum în colaborarea cu o companie?

Danone România a finanțat o parte din programul nostru pentru îngrijire a pacienților cu cancer în decursul ultimilor 3 ani. Când programele lor de CSR au fost evaluate și managerii europeni au pus sub semnul întrebării implicarea lor în probleme de îngrijire a pacienților cu cancer, compania nu s-au putut împotrivi unei susțineri de 87% în rândul angajaților pentru finanțarea acestui program.

Un alt exemplu este legat de RITTO. Am contactat sute de companii care au fost fericite să sponsorizeze un eveniment sportiv, însă când apărea cuvântul handicap se intimidau ... E.ON a fost compania care nu a reacționat așa, iar investiția lor a creat un turneu internațional, care s-a bucurat de recunoaștere internațională și a plasat tinerii români pe hartă cu capacitatea lor de a organiza un eveniment de talie mondială pentru persoanele cu handicap! RITTO a ajutat și la schimbarea mentalităților vizavi de persoanele cu handicap. Presa a fost extraordinară și a acordat deosebită atenție RITTO. De multe ori auzim reacții ca "Nu credeam niciodată că persoanele cu handicap pot practica sport și la un asemenea nivel de profesionalism". E.ON a ajutat la finanțarea unui eveniment foarte însemnat cu un impact extraordinar.

Dacă ați putea schimba ceva în felul în care companiile române percep/se implică în proiectele sociale, care ar fi acel lucru și de ce?

Pentru mine, activitățile de CSR ar trebui gândite să anuleze decalajele sociale și nu ar trebui să se rezume la câteva zile drăguțe petrecute cu angajații în natură plantând pomi. E bine să plantezi pomi, însă pentru asta ar trebui să se folosească bugetele de teambuilding și nu pe cele de CSR. Mi-aș dori ca practicienii de CSR să fie un pic mai informați despre nevoile societății civile înainte de a acorda sume imense de bani doar pentru campanii de imagine. Aș dori să văd un forum alcătuit din mai multe grupuri de interese, care să determine nevoile relevante ale României concentrându-se pe o finanțare mai bine orientată.

Tendința actuală în voluntariatul corporatist trebuie să fie regândită, cred. Dacă programul nostru nu oferă căi de voluntariat pentru angajații organizației finanțatoare, atunci șansele de finanțare sunt foarte mici. Este poate la îndemână să faci acțiuni de salubritate și plantare de pomi, dar devine dificil atunci când munca ta are de-a face cu sistemul sanitar sau cu orfani. Nouă ni se cere de multe ori să creăm evenimente cu scopul de a menține personalul fericit și împlinit, ceea ce ne distrage de la obiectivul principal pentru care facem ceea ce facem în primul rând. Ceea ce cred eu că ar ajuta ar fi coagularea unor echipe speciale în cadrul companiilor care să vină cu idei despre implicarea angajaților în susținerea cauzelor sociale, idei care să genereze atenție și să influențeze finanțarea pentru o cauză, astfel eliberând ONG-urile partenere de sarcina de a crea evenimente doar pentru a satisface indicatorii corporatiști.

Shajjad Rizvi: Voluntariatul corporatist ar trebui regândit

Scris de Shajjad Rizvi

Miercuri, 16 Februarie 2011 10:42

Shajjad Rizvi este un londonez care a venit în România în urmă acum 20 de ani, animat de dorința de a se implica la nivel social. În anul 1996 a înființat, împreună cu soția sa, Katie, ONG-ul Little People Romania, ONG ce își propune să sprijine pacienții care suferă de cancer și familiile acestora.

Interviu realizat de Rebeca Pop, Editor CSR Romania. Copyright CSR Romania, toate drepturile rezervate